

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem JUDr. Michalem Hájkem, Ph.D.,
ve věci

žalobce: **M.B.**, narozen X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**
se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2019,
sp. zn. ODSH 49483/2019/ jary1 SO3, čj. KUJCK 89419/2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Na základě oznámení přestupku Policií České republiky, Dálničním oddělením Chotoviny (dále jen „Policie České republiky“), ze dne 22. 5. 2018, předvolal Městský úřad Soběslav (dále jen „správní orgán prvního stupně“) žalobce k podání vysvětlení na den 11. 7. 2018, poté na 15. 8. 2018 a naposledy na 11. 9. 2018. Žalobce se ani v jednom z případů nedostavil a na předvolání nikterak nereagoval.
2. Následně správní orgán prvního stupně vyhotovil dne 13. 9. 2018 příkaz, doručený žalobci fiktivně dne 27. 9. 2018. Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 5. 10. 2018 odpor společně s plnou mocí. Na obou těchto dokumentech absentoval podpis žalobce. Správní orgán prvního stupně usnesením ze dne 12. 10. 2018 vyzval zástupce žalobce k odstranění vad podání k doplnění chybějícího podpisu na plné moci. Žalobce podpis doplnil dne 22. 10. 2018.
3. Správní orgán prvního stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 29. 1. 2019. V den ústního jednání se dostavil zástupce žalobce Ing. M. J., který se seznámil s obsahem spisu a pořídil si kopie písemností. V průběhu jednání provedl správní orgán prvního stupně dokazování spisovým materiálem Policie České republiky, zejména oznámením přestupku, úředním záznamem, záznamem přestupku s fotodokumentací na CD nosiči, ověřovacím listem rychloměru a dokladem o proškolení obsluhy rychloměru. Závěrem správní orgán prvního stupně stanovil lhůtu 10 dnů k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí.
4. Dne 11. 2. 2019 obdržel správní orgán prvního stupně vyjádření, ve kterém žalobce namítl, že se protiprávního jednání nedopustil a zpochybnil polohu záměrného kříže, v důsledku čehož mělo dojít ke vzniku tzv. *slip effectu*. Žalobce dodal, že si během kontroly všimnul, že v místě, kde se měla nacházet jedna z úředních značek, se tato nenacházela.
5. Dne 25. 2. 2019 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí, sp. zn. MS/11742/2018, čj. MS/04275/2019, jímž uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením § 4 písm. b) a § 18 odst. 3 a 6 zákona o silničním provozu tím, že dne 20. 5. 2018 v 10:58 hodin při řízení motorového vozidla tovární značky X, na dálnici D3, na 109. km ve směru jízdy od Prahy na České Budějovice, nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou svislou dopravní značkou B20a „*Nejvyšší dovolená rychlost*“, v tomto případě na 60 km/h, přičemž mu byla silničním laserovým rychloměrem LaserCam 4 naměřena rychlost jízdy 88 km/h, po odečtu možné odchylky (+/- 3 km/h) 85 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 25 km/h. Za tento přestupek správní orgán prvního stupně uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
6. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím změnil v části výroku o vině tak, že formulačně upravil popis skutku a ve zbytku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

II. Shrnutí žaloby

7. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 7. 10. 2019 žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

II.A Nevypořádaná námitka (úřední značky) a porušení dvojinstančnosti řízení

8. Žalobce v rámci odvolacího řízení namítal, že na rychloměru chyběly úřední značky. K prokázání svého tvrzení, navrhl žalobce ve správním řízení provedení důkazu certifikátem schválení typu měřidla, jímž by mělo být prokázáno, kolik úředních značek má na rychloměru být) a dále ohledání rychloměru (k prokázání, kolik značek je na rychloměru fakticky). Dle žalobce se správní orgán prvního stupně s touto námitkou nevypořádal. Žalobce dodal, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně považuje za nepřezkoumatelné.
9. Žalobce dále namítl, že došlo k porušení dvojinstančnosti řízení. Správní orgán prvního stupně totiž námitku chybějících úředních značek nikterak nevypořádal. To provedl až žalovaný. Žalobce se tak až z žalobou napadeného rozhodnutí dozvěděl, zda a proč považuje správní orgán námitku týkající se úředních značek za nedůvodnou. Neměl tak již možnost se proti této námitce odvolat v plné apelaci. K tomuto žalobce navrhl provést v řízení před soudem výslech zasahujících policistů.
10. Žalobce navrhl výslech policistů k prokázání tvrzení, že tito nedali žalobci možnost se na místě k přestupku písemně vyjádřit, a to i přes to, že na to verbálně upozorňoval.
11. Žalobce dále namítl, že ve vyjádření jasně uvedlo, že nevěděl, že absence úředních značek má vliv na zákonnost měření. Žalobce tak tento fakt namítl až ve chvíli, kdy se o něm dozvěděl. Dle žalobce je žalovaným použita judikatura k tomuto případu nepřiléhavá.
12. Žalobce uvedl, že se žalovaný nevyjádřil k tomu, proč neprovedl navržený důkaz certifikátem schválení typu měřidla. Dle žalobce jde o opomenutý důkaz, k čemuž žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Žalovaný v rozhodnutí uvedl, že právě proto, že žalobce již na místě nenamítal absenci úředních značek, nevznikla důvodná pochybnost o tom, že by rychloměr neměl úřední značky v pořádku. Žalobce však již ve vyjádření namítal, že nevěděl, jaký vliv mají úřední značky na zákonnost měření rychlosti. Rozhodnutí žalovaného se tak dle žalobce opírá o nesprávné skutkové zjištění.

II.B Nesprávně zjištěný skutkový stav věci

13. Žalobce ve vyjádření namítal, že při měření rychlosti došlo k tzv. *slip effectu*, což mělo za následek nesprávné změření vozidla. K prokázání tohoto navrhoval žalobce v rámci správního řízení provést důkaz výslechem obsluhy rychloměru, vyšetřovacím pokusem, znaleckým posudkem, dvěma videi a odborným článkem. Stejně tak žalobce navrhl provést důkaz přezkoušením rychloměru dle § 11a zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii. Žalovaný v reakci na vyjádření žalobce uvedl, že ke *slip effectu* nedošlo, neboť měření neskončilo chybovým hlášením. Žalobce oponoval tvrzení žalovaného tím, že ne vždy měření rychlosti, které je v rozporu s návodem k obsluze, skončí chybovým hlášením. Dle žalobce došlo k nesprávnému posouzení věci, neboť správní orgány nepochopily, kdy ke *slip effectu* dochází.
14. Žalobce dodal, že ke správnému měření rychlosti dojde pouze, pokud je měřeno ověřeným rychloměrem v souladu s návodem k obsluze. Z vyjádření Českého metrologického institutu jasně vyplývá, že ne vždy, když ke změření rychlosti dojde, bylo měření rychlosti prováděno v souladu s návodem k obsluze. Rychloměry neodhalí každé měření, které je v rozporu s návodem k obsluze; to je na správních orgánech a soudech.
15. Žalobce namítl, že žalovaný neúplně zjistil skutkový stav věci, jelikož neprovedl navržený důkaz vyjádřením Českého metrologického institutu č. 1 a 2.
16. Žalobce dále rozporoval umístění záměrného kříže. Záměrný kříž se nacházel z poloviny mimo měřené vozidlo. Takové umístění záměrného kříže však neodpovídá návodu k obsluze.

17. Žalovaný dále neprovedl důkaz dvěma videi a odborným článkem. Tyto důkazy žalobce navrhl proto, že by jimi bylo možné prokázat, že ke *slip effectu* dojde, aniž by měření rychlosti skončilo chybovým hlášením, a že k tomuto efektu může dojít i při měření zepředu. Žalovaný však neuvedl, proč tyto důkazy neprovedl, stejně jako neuvedl, proč nedošlo k přezkoušení rychloměru dle § 11a zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii. Dle žalobce se jedná opět o opomenuté důkazy.

II.C Nejvyšší dovolená rychlost v místě měření rychlosti

18. Žalobce namítl, že žalovaný postavil najisto nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření pouze na základě jednostranných úkonů policistů a z fotografií, ze kterých není patrné, kdy a kde přesně byly pořízeny. Žalobce v odvolání uváděl, že v místě měření byla nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h. K prokázání svých tvrzení navrhl žalobce ve správním řízení provést důkaz dotazem na Ředitelství silnic a dálnic, které by potvrdilo, že v místě, kde ke změření rychlosti došlo, byla nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h. Správní orgán dle žalobce nedostál své povinnosti zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností.
19. Na fotografiích založených ve správním spisu se nachází dopravní značení omezující nejvyšší dovolenou rychlost na 60 km/h. Fotografie jsou však nedatované a není z nich patrné, kde se dané dopravní značení nachází, v jakém úseku platilo a zda v tomto úseku došlo ke změření vozidla žalobce. Nikde ve správním spisu se nenachází např. mapa s označením místa provedeného měření.
20. Žalobce dodal, že na výstupu z rychloměru se za sebou nachází obdélníková dopravní značka, kulatá dopravní značka a dopravní značka ve tvaru trojúhelníku. Z fotografií ve spisu je patrné, že se před dopravní značkou omezující nejvyšší dovolenou rychlost nenachází dopravní značka ve tvaru trojúhelníku. Zároveň je z fotografie č. 2 patrné, že obdélníková dopravní značka nacházející se na výstupu z rychloměru není totožná s obdélníkovou dopravní značkou, která je zachycena na fotografii č. 1 ve správním spisu. Žalovaný neobjasnil souvislost dopravní značky omezující nejvyšší dovolenou rychlost na 60 km/h s místem, ve kterém bylo změřeno vozidlo žalobce. Z tohoto důvodu považuje žalobce žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
21. Žalobce poukázal na fakt, že nelze jednoznačně říci, zda byl žalobce změřen více či méně než 500 metrů od dopravní značky, která označovala konec dálnice za 500 metrů. Pokud by byl žalobce změřen více než 500 metrů za dopravní značkou, jež označovala konec dálnice, tak v daném místě již neplatilo omezení nejvyšší dovolené rychlosti na 60 km/h.

II.D Vadný výrok

22. Žalobce namítl, že správní orgány nesprávně kvalifikovaly jeho jednání. Správní orgán prvního stupně uznal žalobce vinným z porušení § 4 písm. b) silničního zákona. Žalovaný tento výrok následně opravil tak, že uznal žalobce vinným z porušení § 4 písm. b) i c) silničního zákona. Dle žalobce nemohl (v případě, že by se přestupku skutečně dopustil), porušit ustanovení § 4 písm. b) silničního zákona, neboť § 4 písm. c) silničního zákona je vůči § 4 písm. b) silničního zákona ustanovením speciálním. Žalovaný tak pochybil, když uznal žalobce vinným i dle jiného, než ze speciálního ustanovení.

II.E Materiální stránka přestupku

23. Závěrem žalobce namítl nenaplnění materiální stránky přestupku. V době, kdy byl žalobce měřen, jel plynule v jedoucí koloně vozidel. Žalobce dodal, že i kdyby jel o něco rychleji, než byl rychlostní limit v daném místě, nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku, neboť toto jednání nebylo nijak nebezpečné. Naopak nebezpečné by bylo, kdyby se žalobce rozhodl brzdit kolonu nervózních řidičů.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

24. Žalobce uvedl, že je objektem přestupku bezpečnost a plynulost na pozemních komunikacích. Vzhledem k tomu, že se jednalo o plynule jedoucí kolonu vozidel, tak by žalobce plynulost provozu narušil tím, že by kolonu brzdil.

II.F Nesouhlas s vyvěšením osobních údajů

25. Nad rámec výše uvedeného žalobce vyjádřil svůj nesouhlas a nesouhlas svého advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na celosvětové komunikační síti internetu Nejvyšším správním soudem prostřednictvím jeho webu.

II.G Žalobní petit

26. Žalobce navrhl, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného a replika žalobce

27. Žalovaný se s námitkami žalobce neztotožnil a podal k nim následující vyjádření.
28. K námitce chybějící úředních značek žalovaný sdělil, že námitka nese znaky účelovosti a zdůraznil, že rychloměr užitý při měření rychlosti vozidla řízeného žalobcem byl ověřen Českým metrologickým institutem s platností ověření od 22. 11. 2017 do 21. 11. 2018. Ověření bylo potvrzeno vystavením ověřovacího listu č. X a nalepením úředních značek na měřidlo. Nic nenasvědčuje tomu, že by značky v době měření na rychloměru nebyly nalepené. Žalovaný dodal, že veškerá měření jsou prováděna v souladu s návodem k obsluze a všechna měřidla jsou schválena a ověřena dle podmínek stanovených zákonem o metrologii. Platnost ověření rychloměrů je dále stanovena vyhláškou č. 262/2000 Sb., vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu, kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření.
29. Žalovaný odmítl i námitku týkající se *slip effectu*. Zdůraznil, že nelze takovouto obecnou námitkou, která se navíc neustále opakuje v námitkách zástupce žalobce, zpochybnit měření laserovým rychloměrem, který prošel schvalovacím a ověřovacím procesem dle zákona o metrologii. Stěžejním důkazem je snímek z laserového měřiče LaserCam 4, který zcela nezaměnitelně zachycuje rychlost osobního vozidla X s naměřenou rychlostí 88 km/h v místech, kde je nejvyšší povolená rychlost omezena svislou dopravní značkou B 20a na 60 km/h. Žalovaný dodal, že ze snímku, jenž je součástí spisové dokumentace, je zřejmé, že střed záměrného kříže byl při měření rychlosti na přední části vozidla (na přední masce), a nenacházel se ani v blízkosti světel, ani v oblasti předního skla a nedošlo k namítanému efektu skluzu (*slip effectu*) ani k reflexi.
30. K námitce žalobce týkající se nejvyšší dovolené rychlosti v místě měření, žalovaný odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a zopakoval, že tvrzení žalobce o osazení značky s rychlostí povolující nejvyšší rychlost 80 km/h je zcela vyvráceno nejen úředním záznamem policejní hlídky pořízeném dne 20. 5. 2018, tj. v den spáchání přestupku žalobce, ale i oznámením přestupku sepsaném na místě, kde je opětovně uváděna nejvyšší dovolená rychlost v místě měření, tj. 60 km/h, čemuž odpovídá i nastavení limitu laserového měřiče v záznamu o přestupku a celou situaci dokresluje fotodokumentace, když snímky zcela nezaměnitelně zobrazují svislou dopravní značku B20a s limitem 60 km/h. Tyto fotky sám žalobce přiložil k žalobním námitkám. Fotodokumentace dále zachycuje místo, odkud bylo měření prováděno a žalobce s vozidlem na místě projednání přestupku.
31. K námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí z důvodu vady výroku, žalovaný sdělil, že výrok rozhodnutí přesně a srozumitelně strukturoval tak, aby byl právně bezvadný a prezkoumatelný.

32. Žalovaný v souvislosti s námitkou žalobce týkající se nenaplnění materiální stránky přestupku odkázal na zákonnou definici přestupku dle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Dále žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, čj. 5 As 104/2008-45, č. 2011/2010 Sb. NSS, dle kterého formální znaky přestupkového jednání naplňují v běžných případech i materiální znaky.
33. Závěrem žalovaný konstatoval, že spáchání přestupku žalobcem bylo dostatečně prokázáno a dodal, že důkazy navrhané žalobcem k prokázání jeho povětšinou hypotetických a účelných námitky by byly nadbytečné.
34. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.
35. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou datovanou dne 27. 11. 2019 (doručenou krajskému soudu dne 18. 2. 2020). Žalobce zopakoval svou argumentaci v rámci odvolacího řízení a svou žalobní argumentaci týkající se umístění úředních značek. Nad rámec již uvedeného dodal, že ačkoliv byl rychloměr ověřen, a po tomto na něj byly nalepeny úřední značky, v důsledku používání rychloměru došlo k poškození jedné úřední značky (ke změření žalobce došlo až půl roku po tom, co byl rychloměr ověřen). Žalobce dále zopakoval svou žalobní argumentaci týkající se *slip effectu*.

IV. Právní hodnocení krajského soudu

36. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 51 s. ř. s.
37. Žaloba není důvodná.

IV.A K námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného

38. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, jejíž důvodnost by sama o sobě byla důvodem pro zrušení uvedeného rozhodnutí.
39. V otázce požadavků na kvalitu odůvodnění správního rozhodnutí lze poukázat například na rozsudek ze dne 16. 6. 2006, čj. 4 As 58/2005-65, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že z rozhodnutí správního orgánu musí být mimo jiné patrné, „*proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů*“. Jinými slovy z rozhodnutí správního orgánu musí plynout, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Povinnost odůvodnit rozhodnutí však z druhé strany nemůže být chápána tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument účastníků řízení (srov. obdobně například nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3441/11). Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek a není proto vyloučeno, aby případné mezery odůvodnění tato rozhodnutí vzájemně zaplňovala (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, čj. 6 As 161/2013-25).
40. Žalobce uvedl, že v rámci odvolacího řízení namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně z důvodu neobjasnění umístění úředních značek. S touto námitkou se krajský soud neztotožnil, neboť správní orgán prvního stupně na straně 3 svého rozhodnutí odůvodnil a doložil způsobilost rychloměru k provádění měření rychlosti (viz kopie ověřovacího listu č. X, vydaného Českým metrologickým institutem dne 22. 11. 2017; platnost ověření laserového rychloměru, výrobní číslo Xdo 21.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

11. 2018). K námitce týkající se chybějících úředních značek se pak vyjádřil i žalovaný ve svém rozhodnutí na straně 3 v posledním odstavci.
41. Žalobce dále považuje žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné z důvodu nevysvětlení rozporu mezi fotografiemi založenými ve správním spisu a umístěním dopravních značek. Tuto námitku krajský soud samostatně vypořádává v bodě IV. D. tohoto rozsudku.

IV.B K námitce chybějících úředních značek

42. Námitka týkající se chybějících úředních značek nese dle krajského soudu shodně s názorem žalovaného znaky účelovosti. Rychloměr užitý při měření rychlosti vozidla řízeného žalobcem byl ověřen Českým metrologickým institutem dne 22. 11. 2017 (s platností ověření do 21. 11. 2018), tedy přibližně půl roku před tím, než byl žalobce zachycen při překročení nejvyšší povolené rychlosti. Ověření rychloměru bylo provedeno vystavením ověřovacího listu č. X a nalepením čtyř úředních značek na měřidlo. Nic nenasvědčuje tomu, že by v době měření tyto značky na rychloměru nebyly. V opačném případě by se jevilo jako logické, aby žalobce poukázal na vady rychloměru již ve chvíli, kdy mu byla rychlost změřena. Krajský soud považuje za nepravděpodobné, že by si žalobce s odstupem 9 měsíců (námitku chybějících úředních značek vznesl žalobce poprvé ve vyjádření ke spisu, které došlo správnímu orgánu prvního stupně dne 11. 2. 2019) vzpomněl na to, že rychloměr nebyl opatřen úředními značkami (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2017, čj. 6 As 297/2017-34). Mimoto se vyjádření žalobce v průběhu času měnilo. Ve vyjádření ke spisu původně žalobce uváděl, že na rychloměru chyběla jedna úřední značka. V rámci odvolacího řízení a následně v podané žalobě se již tvrzení žalobce týkalo „chybějících“ značek. Nikoliv jedné. I z tohoto lze dovodit, že tvrzení žalobce je přinejmenším nevěrohodné.
43. Žalobce k prokázání svých tvrzení navrhoval v rámci odvolacího řízení provést důkaz certifikátem rychloměru a zároveň jeho ohledáním. K tomuto krajský soud uvádí, že certifikát rychloměru je součástí správního spisu. Žalovaný odmítl provést důkaz ohledáním rychloměru z důvodu nepodložených tvrzení žalobce. Krajský soud se k závěrům žalovaného ohledně ohledání rychloměru přiklání. Navíc provedení důkazu ohledáním rychloměru s takovým časovým odstupem by ve vztahu ke stavu rychloměru v době měření prakticky postrádalo vypovídací hodnotu. Stejně tak žalobce navrhl v řízení před soudem vyslechnout zasahující policisty, aby tito mohli vypovědět, kolik úředních značek se na rychloměru nacházelo. Výslech policistů považuje krajský soud za nadbytečný, neboť ze spisové dokumentace vyplývá, že rychloměr byl platně ověřený a byly na něm umístěny veškeré úřední značky. O opaku nic nevypovídá. Navíc stejně jako v případě ohledání rychloměru se výslech zasahujících policistů, kteří denně provedou nespočet kontrol, jeví s takto velkým časovým odstupem jako neúčelný a nezpůsobilý potvrdit či vyvrátit žalobcovo tvrzení. Námitku chybějících úředních značek považuje krajský soud za ryze účelovou a nedůvodnou.

IV.C K námitce porušení dvojinstančnosti

44. Žalobce dále namítl, že došlo k procesní vadě, spočívající v porušení dvojinstančnosti řízení. Správní orgán prvního stupně totiž námitku chybějících úředních značek nikterak nevypořádal. To provedl až žalovaný. Krajský soud v první řadě odkazuje na odstavec 40. tohoto rozsudku, ve kterém se již odůvodněním námitky chybějících úředních značek a jejím vypořádáním ze strany správního orgánu prvního stupně zabýval. Nad rámec uvedeného krajský soud dodává, že i kdyby námitku vypořádal až žalovaný, nejednalo by se o vadu zakládající nezákonnost rozhodnutí, potažmo porušení zásady dvojinstančnosti správního řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

45. Zásada dvojinstančnosti zaručuje, že vždy, proběhne-li řízení před správním orgánem prvního stupně, je možné, aby meritorní rozhodnutí, jež správní orgán prvního stupně vydal, přezkoumal orgán odvolací. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se tak lze odvolat, tj. podat řádný opravný prostředek (nestanoví-li zákon jinak). Tato zásada tudíž nezakotvuje, jak se žalobce domnívá, že žalovaný nemůže „zhojit“ vady prvostupňového rozhodnutí ve svém rozhodnutí. Pro úplnost krajský soud opětovně připomíná, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek a není proto vyloučeno, aby případné mezery odůvodnění tato rozhodnutí vzájemně zaplňovala (srov. opětovně například shora citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 6 As 161/2013-25).

IV.D K námitce nesprávně zjištěného skutkového stavu věci – slip effect

46. Krajský soud neakceptoval ani tvrzení, že při měření rychlosti došlo k tzv. *slip effectu*, který měl negativně ovlivnit výsledek měření rychlosti. V projednávané věci bylo měření rychlosti provedeno schváleným rychloměrem, který byl ověřen Českým metrologickým institutem, tudíž je schválen pro používání na území České republiky a způsob jeho užívání je certifikován. Jedná se tedy o měřidlo ve smyslu zákona o metrologii. Rychloměr ovládal proškolený policista, jak plyne z dokladu o proškolení; záznam o přestupku pak prokazuje naměřenou rychlost a obsahuje veškeré podstatné údaje o průběhu měření. Ze snímku je patrné, že záměrný kříž se nachází na přední části vozidla. Žalobce zpochybňuje přesnost měření tvrzením, že došlo ke *slip effectu*, aniž by svá tvrzení rovněž prokázal či uvedl relevantní skutečnosti a okolnosti, které by jeho tvrzení mohly podpořit. Krajský soud se proto ztotožnil se závěrem správních orgánů, že rozhodným důkazem o tom, že předmětný rychloměr bylo možné používat v inkriminované době k měření rychlosti vozidel, bylo platné ověření Českého metrologického institutu. Z fotografií založených ve správním spisu je zřejmé, že bylo měřeno příjezdějící vozidlo žalobce, neboť záměrný kříž je umístěn na tomto vozidle, a jestliže přístroj jeho rychlost zaznamenal, pak lze jakékoliv pochybnosti o změřené rychlosti vozidla řízeného žalobcem považovat jen za účelové a spekulativní. Krajský soud rovněž upozorňuje na závěr Nejvyššího správního soudu vyslovený v rozsudku ze dne 15. 11. 2017, čj. 2 As 191/2017-56, ze kterého se podává, že „*Nejvyšší správní soud nemá pochybnosti o tom, že poskytl-li certifikovaný a ověřený rychloměr jednoznačný výsledek měření rychlosti namísto chybového blášení, došlo fakticky k bezvadnému změření rychlosti vozidla (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č.j. 3 As 82/2012-27, nebo též rozsudek ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-60).*“ Krajský soud nemá důvod se od výše uvedeného závěru Nejvyššího správního soudu jakkoliv odchýlit.
47. K argumentu žalobce, dle kterého se záměrný kříž nenacházel celý na měřeném vozidle, lze obdobně poukázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na bod [24] rozsudku ze dne 20. 9. 2017, čj. 4 As 135/2017-42, a bod [11] rozsudku ze dne 15. 11. 2019, čj. 5 As 350/2018-30. Jakkoli se uvedená rozhodnutí vztahují k jiným typům rychloměru, než který byl užit v nyní posuzované věci, nic nenasvědčuje tomu, že by závěry v nich obsažené nebyly aplikovatelné i v nynějším případě. Žalobce ostatně ani neuvedl, proč by v posuzovaném případě měla mít na výsledek měření vliv skutečnost, že se v obrazovém záznamu z měření na měřeném vozidle nachází pouze střed záměrného kříže a nikoli již dvě z jeho ramen. Nic takového neplyne ani z vyjádření Českého meteorologického úřadu ze dne 27. 11. 2015, z něhož není patrné ani to, k jakému typu měřidla se mělo vztahovat.
48. Obdobnou otázkou se již zabýval Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozsudku ze dne 15. 11. 2019, kde uzavřel, že „*[d]oložené vyjádření Českého metrologického institutu Nejvyšší správní soud shodně s krajským soudem shledal nepoužitelným, a to zejména z důvodu, že se nejedná o vyjádření k prošetřovanému přestupku. Dané vyjádření je v otázce, ke kterému přestupku se vztahuje, zcela nekonkrétní, není nijak odůvodněné a dokonce je datované (elektronicky podepsané) ještě před spácháním*

předmětného přestupku. Jednotlivá vyjádření Českého metrologického institutu ke konkrétním skutkovým okolnostem jiného případu jistě nelze plošně aplikovat na jakýkoliv přestupek měřený laserovým rychloměrem. Použitelnost naprosto totožného vyjádření Nejvyšší správní soud vyvrátil již např. v rozhodnutí ze dne 20. 9. 2017, č. j. 4 As 135/2017 – 42, či ze dne 21. 6. 2018, č. j. 9 As 149/2017 – 47).“ Krajský soud se s touto argumentací plně ztotožňuje.

49. Žalobce dále navrhoval provedení důkazu dvěma videi dostupnými na veřejném kanálu *youtube.cz* a odborným článkem. Tyto důkazy správní orgán prvního stupně odmítl a náležitě neprovedení těchto důkazů odůvodnil na straně 6 svého rozhodnutí. Stejně tak správní orgány dostatečným způsobem odůvodnily neprovedení výsledku obsluhy rychloměru a nepořízení znaleckého posudku. S tam uvedeným posouzením se krajský soud zcela ztotožnil a plně na něj odkazuje.
50. Co se týče požadavku žalobce na přezkoušení rychloměru dle § 11a zákona o metrologii, krajský soud uvádí, že dle § 11a odst. 1 zákona o metrologii, platí, že „[u]živatel stanoveného měřidla je povinen na žádost osoby, která může být dotčena jeho nesprávným měřením, požádat o přezkoušení stanoveného měřidla.“ Totožnou situaci se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 8. 11. 2018, čj. 9 As 242/2017-50, ve kterém dospěl k závěru, že „[n]elze spatřovat žádné pochybení v tom, že správní orgán podle daného ustanovení nepostupoval. Z citovaného ustanovení je zřejmé, že možnost požádat o přezkoušení měl pouze stěžovatel, neboť právě on mohl být nesprávným měřením dotčen, a to pouze vůči Policii ČR, tedy uživateli stanoveného měřidla.“
51. K námitce žalobce týkající se nejisté vzdálenosti změření vozidla žalobce od značky označující konec dálnice za 500 metrů, krajský soud pouze okrajově uvádí, že z fotodokumentace je zřejmé, že žalobce byl policejní hlídkou změřen mezi dopravní značkou omezující rychlost v místě měření na 60 km/h a mezi značkou označující konec dálnice za 500 metrů. Námitka žalobce týkající se vzdálenosti od této značky je tak lichá.

IV.E K námitce nejvyšší dovolené rychlosti v místě měření

52. Krajský soud považuje za nedůvodnou i námitku týkající se nejvyšší dovolené rychlosti v místě měření. Dle žalobce vycházel žalovaný pouze z jednostranných úkonů policistů a z fotografií, ze kterých není patrné, kdy a kde přesně byly pořízeny. K tomuto krajský soud dodává, že ačkoliv nejsou fotografie ve správním spisu opatřeny značkou data a času, nemá krajský soud pochyb o jejich původu. Navíc z veškerých fotografií, založených ve správním spise, je místo spáchání přestupku zřejmé a nezaměnitelné s jiným místem na dálnici D3. Mimo fakt, že na sebe fotografie plynule navazují (pořízeny postupně ve směru jízdy žalobcova vozidla), tak v pozadí většiny fotografií je vidět věžový vodojem náležící k obci Dolní Bukovsko. Tento vodojem se nachází jak na samostatných fotografiích zachycujících místo měření, tak na fotografii, na níž je zachycen žalobce v době zastavení policejní hlídkou. O zdokumentování místa spáchání přestupku, potažmo místa měření, tak nemá krajský soud pochybnosti. Krajský soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, dle kterého je tvrzení žalobce ohledně jiné maximální dovolené rychlosti v místě měření vyvráceno. Dotaz na ředitelství silnic a dálnic by tak byl nadbytečný. Námitka absence mapky, jež by znázorňovala místo změření jeho vozidla včetně umístění dopravního značení, je taktéž nedůvodná. Jak již krajský soud uvedl, fotografie dostatečně zachycují místo provedení měření a místo zastavení vozidla. Zároveň fotografie znázorňují veškeré dopravní značení v rámci celého měřeného úseku.
53. K žalobcově argumentaci, dle které si fotografie ve správním spisu vzájemně neodpovídají, krajský soud uvádí následující. Dle žalobce se za sebou na výstupu z rychloměru nachází obdélníková dopravní značka, kulatá dopravní značka a dopravní značka ve tvaru trojúhelníku, přičemž z fotografie č. 1 ve správním spisu je patrné, že se před dopravní značkou omezující nejvyšší dovolenou rychlost dopravní značka ve tvaru trojúhelníku

nenachází. Zároveň z fotografie č. 2 ve správním spise je patrné, že obdélníková značka nacházející se na výstupu z rychloměru není totožná s obdélníkovou dopravní značkou, která je zachycena na fotografii č. 1 ve správním spise. Krajský soud fotografie pro názornost

dokládá níže.

Fotografie č. 1 ze správního spisu. Zeleně a modře označeny rozhodné dopravní značky (označení doplněno krajským soudem).

Fotografie č. 2 ze správního spisu. Zeleně a modře označeny rozhodné dopravní značky (označení doplněno krajským soudem).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

Výstup z rychloměru. Zeleně a modře označeny rozhodné dopravní značky (označení doplněno krajským soudem).

54. Z předložených fotografií je patrné, že žalobcovo tvrzení o odlišnosti dopravních značek je liché. Z výstupu z rychloměru je sice zřejmé rozložení dopravního značení tak, jak jej popisuje žalobce, nicméně dopravní značení na fotografii č. 1 toto rozložení nepopírá. Pouze z toho důvodu, že je fotografie pořízena z opačného směru (ze směru jízdy žalobce), nikoliv z protisměru (ze směru provedeného měření policejní hlídkou) jako v případě výstupu z rychloměru, není trojúhelníková značka na fotce zachycena. Stejně tak v případě fotografie č. 2 a výstupu z rychloměru se nejedná o jiné místo a jiný druh značky, jak se žalobce domnívá. U výstupu z rychloměru jsou za sebou dvě značky (na fotografiích zeleně a modře označené) takřka „v zákrytu“, což způsobuje dojem vyobrazení odlišné dopravní značky (na okraj krajský soud poznamenává, že tento jev je způsoben odlišným zorným úhlem objektivu kamery měřidla způsobující tzv. kompresi perspektivy – při malém zorném úhlu se tak za sebou umístěné objekty jeví na fotografii blíže u sebe než při širokoúhlém zobrazení)). Při bližším pohledu na fotografii je však zřejmé, že dopravní značky jsou umístěny tak, jak je znázorněno na fotografii č. 1 a místo zachycené na fotografiích odpovídá místu měření znázorněnému na výstupu z rychloměru.

IV.F Námitce vadného výroku

55. Krajský soud se neztotožnil ani s námitkou žalobce týkající se údajně vadného výroku v žalobou napadeném rozhodnutí, jelikož dle žalobce žalovaný nesprávně uznal žalobce vinným jak z porušení § 4 písm. b), tak i z porušení § 4 písm. c) silničního zákona.
56. Dle § 4 písm. b) silničního zákona platí, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen „řídít se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích“.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

57. Ustanovení § 4 písm. c) silničního zákona stanoví, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen „*řídít se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.*“
58. Z § 4 písm. b) silničního zákona vyplývá obecná povinnost řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích. Písmeno c) pak stanovuje konkrétní povinnost řídit se *světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.* Ačkoliv lze obecně vzato dát žalobci za pravdu v tom, že se v případě § 4 písm. c) silničního zákona jedná o ustanovení speciální vůči § 4 písm. b) silničního zákona, nelze dospět k závěru, že žalovaný měl uznat žalobce vinným pouze z porušení § 4 písm. c) silničního zákona. Jak vyplývá z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, ten uznal žalobce vinným z porušení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 silničního zákona (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1), kterého se dopustil tím, že se v rozporu s § 4 písm. b) neřídil dopravní značkou omezující nejvyšší dovolenou rychlost v daném úseku na 60 km/h. Žalovaným upřesněný popis skutku, který doplnil porušení § 4 písm. c) silničního zákona, nelze považovat za nezákonné, neboť zpřesnění právní kvalifikace (způsobu, jímž se žalobce přestupku dopustil) nemění nic na faktu, že je žalobci přičítáno porušení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 silničního zákona.

IV.G Námitce materiální stránky přestupku

59. Námitka žalobce, týkající se nenaplnění materiální stránky přestupku taktéž nemůže před krajským soudem obstát.
60. Krajský soud připomíná žalovaným citovaný rozsudek 5 As 104/2008-45, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl, že „[l]ze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či obrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo obrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.“ K tomu dále konstatoval, že „[z]ákon o přestupcích ani jiný právní předpis nestanoví přesnou hranici rychlosti jízdy motorovým vozidlem, jejíž překročení způsobí naplnění materiálního znaku přestupku. Správní orgány jsou povinny zkeoumat vždy, když rozhodují, zda určité jednání je přestupkem či nikoliv, také otázku, jestli došlo k naplnění obou znaků přestupku, tj. znaku formálního i znaku materiálního (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2005, č.j. 7 As 18/2004 - 48, dostupný na www.nssoud.cz). Okolnostmi, jež snižují nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků, mohou být zejména, avšak nikoliv výlučně, význam právem chráněného zájmu, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob jeho provedení a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osoba pachatele, míra jeho zavinění a jeho pohnutka.“ Zároveň však platí, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 9. 2012, č.j. 1 As 118/2012-23, „že čím bude vyšší typová společenská nebezpečnost určitého přestupku, tím výraznější (výjimečnější) musejí být okolnosti, které by případně způsobily oslabení materiální stránky natolik, že by určité jednání nemohlo být vůbec kvalifikováno jako přestupek.“
61. Obecně lze uzavřít, že jednání, která jsou typizovaně uvedena ve skutkových podstatách přestupků, naplňují již ze své povahy taktéž jejich materiální znak. Existují však okolnosti, které snižují nebezpečnost jednání pro právem chráněný zájem společnosti pod míru příznačnou pro dané případy přestupků. V tomto ohledu je nutné hodnotit význam právem chráněného zájmu, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob provedení přestupku

a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osobu pachatele, míru jeho zavinění a pohnutku jeho jednání. Tyto okolnosti se pak posuzují v každém jednotlivém případě individuálně. Význam okolností snižujících nebezpečnost konkrétního jednání přitom klesá v závislosti na rostoucí typové závažnosti posuzovaného přestupku.

62. Přestupek spočívající v překročení povolené rychlosti má povahu ohrožovacího deliktu. Je tudíž lhostejno, zda dle názoru žalobce „*nebylo toto jednání nijak nebezpečné*“ či zda „*jel v plynule jedoucí koloně vozidel*“. Ohrožení zákonem chráněného zájmu – bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích – totiž v posuzované věci žalobce způsobil již tím, že překročením povolené rychlosti značně omezil svou subjektivní schopnost, jakož i objektivní možnost bezpečně reagovat na měnící se podmínky provozu a zároveň výrazně navýšil potenciální následky srážky s jiným vozidlem, popř. jinou překážkou. Ačkoliv za normálních okolností není rychlost 85 km/h nijak závratná, za situace, kdy byl provoz omezen dopravní značkou povolující maximální rychlost 60 km/h, lze předpokládat, že se jednalo o úsek, v němž bylo zapotřebí rychlost z důvodu nepřehlednosti, či jiných okolností hodných zřetele, snížit.

IV.H Knesouhlasu se zveřejněním osobních údajů

63. Pokud jde o žalobcův nesouhlas s publikací soudního rozhodnutí na stránkách Nejvyššího správního soudu s uvedením jména, příjmení a bydliště, resp. sídlo žalobce a jeho zástupce, případně jejich iniciály, pak krajský soud pouze poznamenává, že není v jeho kompetenci jakkoli ovlivňovat způsob, jímž Nejvyšší správní soud rozhodnutí svá, jakož i krajských soudů zveřejňuje.

V. Závěr a náklady řízení

64. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
65. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Českých Budějovicích 11. května 2020

JUDr. Michal Hájek, Ph.D., v. r.
samosoudce